

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATOR GENERALNY

Warszawa, dnia 16 kwietnia 2010 r.

PG II Ko 589/10

J. Wójcicki
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
wpłynęło dn. 20.04.2010
2714 podpis *[signature]*

Pan Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 20.04.2010.

nr. 2231 podpis *[signature]*

[signature]

Odpowiadając na przekazane przy piśmie z dnia 18 marca 2010 r. Nr BPS/DSK-043-2554/10 oświadczenie Senatora Władysława Ortyła, złożone podczas 50. posiedzenia Senatu RP w dniu 12 marca 2010 r., krytycznie oceniające decyzję Prokuratury Rejonowej Warszawa Praga-Południe o umorzeniu śledztwa i domagające się jego podjęcia na nowo, uprzejmie informuję, że akta tego postępowania zbadane zostały przez Prokuratora Apelacyjnego w Warszawie.

Z przedstawionego przez Prokuratora Apelacyjnego sprawozdania z kontroli akt wynika, że postępowanie to prowadzone było w sprawie doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 650.000 zł. Wiesława i Barbary M. w okresie od stycznia 2008 r. do dnia 1 maja 2009 r. poprzez wprowadzenie ich w błąd co do zamiaru realizacji inwestycji budowlanej w Warszawie przy ul. Zgoda 10 przez Irenę P., to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i zakończone postanowieniem z dnia 3 listopada 2009 r. o umorzeniu śledztwa na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. – wobec braku znamion czynu zabronionego. Decyzja ta utrzymana została w mocy orzeczeniem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 3 grudnia 2009 r. po rozpoznaniu zażalenia wniesionego od niej przez pełnomocnika pokrzywdzonych.

W ocenie Prokuratora Apelacyjnego w Warszawie analiza akt przedmiotowej sprawy nie daje podstaw do kwestionowania prawidłowości przebiegu, jak i zasadności kończącej postępowanie decyzji merytorycznej. Czynności procesowe w sprawie wykonane zostały wyczerpująco. Oprócz zgromadzenia niezbędnej dokumentacji odnoszącej się do inwestycji B. i W. M. oraz przesłuchania świadków, zasięgnięto opinii biegłego z zakresu budownictwa w celu uzyskania odpowiedzi na zarzuty pokrzywdzonych odnoszące się między innymi do zawyżenia powierzchni użytkowej ich nieruchomości. Zebrany materiał dowodowy nie dostarczył podstaw do sformułowania zarzutu, iż Irena P. swoim zachowaniem wy-

czerpała znamiona przestępstwa oszustwa opisanego w art. 286 § 1 k.k. Roszczenia pokrzywdzonych bez wątpienia mogą być natomiast realizowane w drodze postępowania cywilnego na skutek nierzetelnego wywiązania się dewelopera z warunków umowy o wykonanie inwestycji budowlanej.

Należy podkreślić, że umarżając postępowanie prokurator obszernie uzasadnił swoje stanowisko, powołując się na ustalenia faktyczne w sprawie i dokonując analizy zagadnień prawnokarnych przez pryzmat znamion czynu z art. 286 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie, utrzymując w mocy zaskarżone postanowienie Prokuratora Rejonowego Warszawa-Praga Południe podzielił zarówno przedstawioną przez niego ocenę prawną zdarzenia będącego przedmiotem postępowania, jak i argumentację, do której odwołał się w uzasadnieniu swojej decyzji. Zdaniem Sądu roszczenia wynikające z zachowania Ireny P. wobec pokrzywdzonych mają charakter cywilnoprawny i powinni oni dochodzić ich na drodze procesu cywilnego. Opóźnienia w zakresie realizacji robót budowlanych, jak również niespełnione obietnice w tym względzie nie mogą przesądzać o wyczerpaniu znamion przestępstwa oszustwa, zwłaszcza że sama umowa została wykonana, choć nienależycie.

W tych okolicznościach, zdaniem Prokuratora Apelacyjnego w Warszawie, nie ma podstaw do wydania polecenia podjęcia na nowo prawomocnie umorzonego postępowania w tej sprawie.

Stanowisko to zasługuje na aprobatę.

Łączę wyrazami

PROKURATOR GENERALNY

Andrzej Seremet